

RESUMÉ

Cílem této diplomové práce je popsat český přístup k institutu peněžitého zadostiučinění v souvislosti se vznikem nemajetkové újmy při poskytování zdravotních služeb. Zvláštní důraz je kladen na ochranu osobnosti pacienta a případně jeho blízkých.

Problematika náhrad nemajetkové újmy v penězích nabývá v posledních dekadách na významu, přičemž stejně lze říci o postavení pacienta v systému poskytování zdravotních služeb. Vzhledem k tomu, že se nacházíme v období rekodifikace českého soukromého práva, nabízí se ohlédnout se za tím, kam dospěla nauka resp. soudní praxe v souvislosti odčिňování nemajetkové újmy. Zároveň je nezbytné pokusit se popsat a analyzovat úpravu novou, porovnat ji s tou stávající a zhodnotit její klady a možné zápory.

Tato práce je rozdělena do pěti kapitol. První kapitola je úvodem pro zbytek práce a dělí se na tři části. V první z nich je pozornost věnována problematice medicínsko-právních sporů, v druhé pramenům práva a ve třetí otázkám spojeným s právem na ochranu osobnosti.

Druhá kapitola pojednává již přímo o reletární satisfakci podle občanského zákoníku 1964, rozebrán je její účel a otázky spojené s určováním její výše. Dále je zmíněn systém náhrady nemajetkové újmy v penězích v rámci úpravy škody na zdraví.

Třetí kapitola tvoří předěl mezi dosavadní právní úpravou a úpravou podle nového občanského zákoníku. Snahou je alespoň v hrubých obrysech postihnout především evropské tendence na poli nahrazování nemajetkové újmy.

Čtvrtá kapitola obsahuje srovnání, popis a zhodnocení právní úpravy nového občanského zákoníku

Kapitola pátá se věnuje fenoménu tzv. sekundárních obětí. Jedna její část popisuje pohled anglického a německého práva na problematiku sekundárních obětí a nervového šoku. V další části je popsán koncept *solatium doloris* a jeho uplatnění mj. v Québecu. Český pohled na oba výše uvedené přístupy je zastoupen ve třetí části.